

ת"פ 53984/08/16 - מדינת ישראל נגד נפתלי אליעזר שריקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53984-08-16 מדינת ישראל נ' שריקי

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נפתלי אליעזר שריקי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ניצנית פזואלו

ב"כ הנאשם: עו"ד גבריאל טרונאשווילי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירת גניבה בשל כך שביום 15.11.15, סמוך לשעה 1:09, במועדון, גנב טלפון סולארי מסוג LG G3 מהמתלוננת, שבילתה במקום.
2. לבקשת ב"כ הנאשם הוריתי לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם. ביום 24.4.18 הודיע שירות המבחן כי הנאשם הוזמן שלוש פעמים לפגישה ולמתן בדיקות שתן, אולם לא התייצב לאף אחת מהפגישות שנקבעו עמו, והתקשה להסביר התנהלותו. על אף האמור, בדיון שהתקיים ביום 15.5.18 נעתרתי לבקשת הנאשם ונתתי לו הזדמנות נוספת להתייצב לפגישה בשירות המבחן.
3. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 28.6.18 מלמד כי הוא בן 22, רווק, גר בבית הוריו עם בת זוגו, עובד בעבודות מזדמנות בתחום הבניה, בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקית. במהלך לימודיו בבית הספר התגלו קשיים שונים, בעקבותיהם עזב הנאשם את הלימודים בסוף כיתה ט' ובמשך שנתיים היה ללא מסגרת לימודית ועבד בעבודות מזדמנות. בגיל 17 החליט לשנות את אורחות חייו לאחר שהידרדר לעבריינות, נרשם לתוכנית להשלמת הלימודים וסיים אותה בהצלחה. לאחר הלימודים השתלב במכינה קדם צבאית, אך נשר לאחר מספר חודשים. הוא סירב להתגייס לצה"ל, נשפט למאסר בן שלושה שבועות ולאחר מכן קיבל פטור משירות צבאי. הנסיבות המשפחתיות של הנאשם מורכבות ומשפחתו נתונה ללחצים הנובעים הן מבעיות בריאות של חלק מבני המשפחה, הן מבעיות כלכליות שלו, הן מבעיות בתחומים אחרים. הנאשם החל לצרוך אלכוהול בגיל 16 ומעשן

סמים מסוג קנבוס באופן מזדמן, אך מסר בשירות המבחן בדיקות שתן נקיות משרידי סם. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות גניבה. ביחס לעבירה הנוכחית אמר תחילה כי לא לקח את הטלפון ואינו זוכר שהודה בכך בבית המשפט. לאחר מכן אמר, כי מאחר והיה תחת השפעת אלכוהול לא הצליח להיזכר מה היה במהלך האירוע. לדבריו, הוא "נורמאלי" ואינו זקוק לעזרה או לטיפול כלשהו. הנאשם טופל בעבר בשירות המבחן לנוער במסגרת תיק קודם, ועל אף קשיים שהתגלו בהתחלה, בסופו של דבר שיתף פעולה באופן מלא עם הטיפול. הנאשם גדל במשפחה שהתקשתה להוות עבורו גורם סמכות ומציב גבול, ולאורך השנים הוא עצמו התקשה בשמירה על יציבות במסגרות הלימודים השונות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירה, מטשטש הודאתו ומשליך האחריות על מצבו התודעתי. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשם דפוס עבריינות חוזר בתחום הרכוש וכי עונשים קודמים לא הועילו ונראה כי ההליך המשפטי אינו מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. על רקע קשייו של הנאשם להכיר במצבו או לקבל עזרה והימנעותו מקשר עם שירות המבחן כפי שבאה לידי ביטוי בהודעת שירות המבחן מיום 24.4.18, ולאור שלילתה של נזקקות טיפולית מצד הנאשם, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. תפיסה זו של הנאשם אף מפחיתה, לדעת השירות, את יכולתו לערוך שינוי בעמדותיו. שירות המבחן סבר כי לחובת הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה, המליץ שלא להאריכו והמליץ עוד כי תיבדק התאמת הנאשם לריצוי עונש מאסר קצר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי.

4. בעניינו של הנאשם התבקשה גם חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. ביום 6.6.18 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם זומן לראיון אך לא התייצב אליו. בדיון שהתקיים ביום 4.7.18 טען הנאשם כי באותו מועד זומן גם לבדיקת שתן בשירות המבחן, ואולם אף אם כך הם פני הדברים הנאשם לא הסביר מדוע לא נקף אצבע במהלך חודש שלם ופעל לצורך קביעת מועד נוסף לראיון אצל הממונה על עבודות השירות טרם שמיעת הטיעון לעונש.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולך שבין מאסר קצר בעבודות שירות לבין שנים-עשר חודשי מאסר בפועל ועתרה לגזור עליו שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ולהפעיל התחייבות שהוטלה על הנאשם בתיק קודם. בטיעוניה הדגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, את העובדה כי ביצע את העבירה בהיותו נתון תחת צו מבחן בתיק אחר ואת הפגיעה במתלוננת בעקבות מעשיו של הנאשם.

6. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם המתחיל במאסר מותנה ולגזור על הנאשם, לכל היותר, עונש של מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגיש את חלוף הזמן וטען כי העבירה בוצעה בתקופה סוערת בחייו של הנאשם, וכי התייחסותו לעבירה לפני שירות המבחן לא נובעת מאי לקיחת אחריות, אלא מהעדר זיכרון אמיתי ביחס לקורות אותו באותה תקופה. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם מצוי כעת בתקופה יציבה בחייו, עובד, גר בבית הוריו ושומר על ניקיון מסמים, וביקש להימנע מלגזור עליו מאסר בפועל.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר כי כיום הוא עובד, אינו מעשן ואינו שותה וכי בעת ביצוע העבירה היה שיכור.

מתחם העונש ההולם

8. הערקה חברתית המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא קניין שלאדם, תחושת הביטחון האישי, הסדרה ציבורי והזכות לפרטיות.

9. בימינו, מכשיר טלפון סלולארי כמו זה שגנב הנאשם הוא "מכשיר חכם" שאינו בגדר חפץ ששווי מכירה בשוק. מכשירי טלפון מסוג זה אוצרים בתוכם מידע אישי רב של בעליהם, תמונות, פרטי ביטחון, חברים ומכרים, יומן, דואר ולעיתים גם פרטי כרטיס אישי או אמצעי שלום אחרים. מכשירי טלפון מהווה עבור בעליו מקור לאחסון רגעים וזיכרונות משמעותיים מחייו, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי, וגניבתו מאפשרת חדירה חמורה לפרטיותו ומשבשבת בצורה קשה את שגרת חייו. ראובן ניזון הדבר כיב' השופט עמית בע"פ 8627/14 דבירנ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.7.15):

**"בין אם הדבר צויבין או לאו,
לא ניתן להתכחשל מעדשת הפסטה מארטפון בחייל לקיס נכדי סביבור. כאמור,
הסמארטפון משמש גם מחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות,
בגינו נתפסה המכשיר בעיני רבים ל'צינור'
ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות חיסום חברתיות. מכאן הקשר העמוק,
לעיתים עד כדי תלות, בין בעלה המכשיר לסמארטפון שלו..."**

10. הנאשם לא השתמש בכח לצורך ביצוע העבירה, אשר בוצעה בפשטות, ללא תחכום מיוחד, תוך ניצול העובדה כי המתלוננת הניחה את מכשיר הטלפון שלה על הדלפק. המכשיר הגנוב לא הוחזר למתלוננת, והנזק שנגרם במעשיו של הנאשם נותר בעינו.

11. עיון בפסיקה המלמד כי במקרים דומים הוטל על מישגנו במכשירי טלפון סלולארי ועושים מוחשיים שכללו, ככלל, רכיב של מאסר בפועל. ראול משלר ע"פ 6365/13 **קליינרנ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 23.9.13); עפ"ג (מרכז) 18093-01-11 **קרונינ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 8.2.11); עפ"ג 8965-11-16 **חמוסנ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.1.17); ת"פ (שלום ב"ש) 21794-09-14 **מדינת ישראל לנ' קווצ'קו** (פורסם בנבו 25.1.15); ת"פ (שלום ב"ש) 12309-11-10 **מדינת ישראל לנ' מרדו** (פורסם בנבו 29.11.10).

12. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בחודשיים מאסר בפועל ומגיע עד לשמונה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

העונש המתאים לנאשם

13. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בכתב האישום מבלי שהובטח לו דבר. הודאה זו הביאה עמה חיסכון מסוים בזמן שיפוטי. מנגד, קשה לומר כי יש בהודאה משום קבלת אחריות מלאה על המעשה, בפרט לנוכח גרסתו המתפתחת של הנאשם בעניין זה בשירות המבחן.

14. לנאשם, שהוא בן 22, שתי הרשעות נוספות בעבירות רלבנטיות. עונש המאסר המותנה שאליו התייחס שירות המבחן אינו בר הפעלה כעת, ואולם הנאשם ביצע את העבירה הנוכחית זמן קצר מאוד לאחר שנגזרו עליו צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה, ובשעה שהיה נתון במבחן. ההליך המשפטי הקודם והעונשים שנגזרו על הנאשם לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירה נוספת. אף שירות המבחן התרשם מכך שההליכים הפליליים עצמם אינם מרתיעים את הנאשם. משכך, ומשעה שגם הצו הטיפולי בו היה נתון הנאשם לא מנע ממנו לשוב ולבצע עבירה, חובה לשקול בעניינו של הנאשם שיקולי הרתעה אישית, שיקבלו משקל ממשי בתוך מתחם העונש ההולם.

15. גם במקרה הנוכחי ניתנה לנאשם הזדמנות לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, ואולם הנאשם לא השכיל לנצל את היד שהושטה לו. הנאשם נמנע מלהגיע לשלוש פגישות שנקבעו בשירות המבחן, ולאחר שניתנה לו הזדמנות רביעית והוא הגיע, הביע עמדתו לפיה אינו זקוק לטיפול. משכך, והגם שמאז ביצוע העבירה מושא התיק הנוכחי לא ביצע הנאשם עבירות נוספות, משקלם של שיקולי השיקום בעניינו הוא נמוך.

16. הנאשם ביצע את העבירה בחודש נובמבר 2015. מאז חלפו כשנתיים ומחצה, ואולם קשה לזקוף את חלוף הזמן לזכות הנאשם, שכן כתב האישום הוגש כתשעה חודשים לאחר ביצוע העבירה, והדיונים נדחו מעת לעת עקב טעמים הקשורים בהגנה, לרבות מתן הזדמנות חוזרת לנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן. בהקשר זה אזקוף לזכותו של הנאשם אי פתיחת תיקים חדשים בלבד בתקופה שחלפה.

17. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פרק יא' לחוק העונשים התשל"ז-1977, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ד. ההתחייבות בסך 1,000 ₪ להימנע מעבירה שנגזרה על הנאשם ביום 19.10.15 בת"פ 62224-07-14 של בית משפט השלום לנוער בירושלים תופעל. הנאשם ישלם את הסכום עד ליום 2.1.19. משעה שההתחייבות הוטלה על הנאשם לפי סעיף 72(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977, לא אגזור מאסר חלף הקנס.

ה. קנס בסך 500 ₪ או חמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום
2.2.19.

ו. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1 בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד
ליום 2.12.18.

18. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, בנוכחות הצדדים.